

Torsdag den 16. februar 2017

P8_TA(2017)0049

Forbedring af Den Europæiske Unions funktionsmåde ved at drage fordel af Lissabontraktatens potentiale**Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2017 om forbedring af Den Europæiske Unions funktionsmåde ved at drage fordel af Lissabontraktatens potentiale (2014/2249(INI))**

(2018/C 252/23)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Lissabontraktaten om ændring af traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, underskrevet den 13. december 2007,
- der henviser til erklæringen af 9. maj 1950, hvori det angives, at oprettelsen af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab udgjorde den »første etape mod den europæiske føderation«,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til sin beslutning af 20. februar 2008 om Lissabontraktaten ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. maj 2009 om Lissabontraktatens indvirkning på udviklingen af den institutionelle balance i Den Europæiske Union ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. marts 2014 om gennemførelsen af Lissabontraktaten for så vidt angår Europa-Parlamentet ⁽³⁾,
- der henviser til udtalelse af 16. september 2015 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽⁴⁾,
- der henviser til resolution af 8. juli 2015 fra Regionsudvalget ⁽⁵⁾,
- der henviser til rapporten til Det Europæiske Råd fra refleksionsgruppen om EU's fremtid frem til 2030,
- der henviser til rapporten fra de fem formænd (Kommissionen, Rådet, eurogruppen, Parlamentet og Den Europæiske Centralbank (ECB)) om gennemførelse af Den Økonomiske og Monetære Union,
- der henviser til sin beslutning af 12. april 2016 om årsrapporterne 2012-2013 om nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet ⁽⁶⁾ og til udtalelsen om denne betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender,
- der henviser til sin beslutning af 19. januar 2017 om europæisk søjle for sociale rettigheder ⁽⁷⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender og udtalelser fra Budgetudvalget og Budgetkontroludvalget (A8-0386/2016),

⁽¹⁾ EUT C 184 E af 6.8.2009, s. 25.⁽²⁾ EUT C 212 E af 5.8.2010, s. 82.⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0249.⁽⁴⁾ EUT C 13 af 15.1.2016, s. 183.⁽⁵⁾ EUT C 313 af 22.9.2015, s. 9.⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0103.⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0010.

Torsdag den 16. februar 2017

- A. der henviser til, at EU og dets medlemsstater står over for store udfordringer, som ingen medlemsstat kan klare alene;
- B. der henviser til, at EU bl.a. på grund af den økonomiske, finansielle og sociale krise også oplever desillusion blandt borgerne over for det europæiske projekt, som det også illustreres af den fortsat lave deltagelse ved valgene til Europa-Parlamentet og fremgangen for euroskeptiske eller åbent antieuropæiske politiske kræfter;
- C. der henviser til, at visse forslag med henblik på at håndtere de udfordringer, Unionen står over for, og styrke dens integration for at forbedre dens funktionsmåde til gavn for borgerne kun kan realiseres fuldt ud ved en traktatændring; der henviser til, at det er nødvendigt med en tottrinstilgang til en EU-reform (inden for og ud over rammerne i traktaterne); der henviser til, at bestemmelserne i Lissabontraktaten og dens protokoller endnu ikke er blevet udnyttet til deres fulde potentiale, og at denne beslutning kun sigter på at give en vurdering af de juridiske muligheder i traktaterne for at få EU til at fungere bedre;
- D. der henviser til, at Det Europæiske Råds dominerende rolle udgør en fortsat afvisning af fællesskabsmetoden med dens dobbelte legitimitetskoncept;
- E. der henviser til, at fællesskabsmetoden skal bevares og ikke svækkes af, at der træffes beslutninger på mellemstatsligt plan, herunder på områder, hvor det ikke er alle medlemsstater, der opfylder betingelserne for deltagelse; der henviser til, at Kommissionens rolle bør styrkes, så den fuldt ud og på effektiv vis kan udføre sin opgave som motor for fællesskabsmetoden;
- F. der henviser til, at det indre marked, der fremmer den frie bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital, er en hjørnesten i EU;
- G. der henviser til, at Europa-Parlamentet, der er demokratisk valgt ved almindelige direkte valg og dermed står i centrum for demokratiet på EU-plan, er hele Unionens parlament og spiller en væsentlig rolle i at sikre legitimiteten og ansvarligheden af EU-beslutninger, herunder den demokratiske ansvarlighed af eurozonespecifikke handlinger og beslutninger;
- H. der henviser til, at i henhold til artikel 10, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) repræsenterer Europa-Parlamentet unionsborgerne uafhængigt af deres nationalitet, og Rådet repræsenterer statsborgere i medlemsstaterne via de nationale regeringer;
- I. der henviser til, at den politiske dialog mellem de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet bør styrkes, og at de praktiske muligheder for brugen af det gule og det orange kort bør forbedres;
- J. der henviser til, at Det Europæiske Råds arbejdsmetoder bør gøres mere gennemsigtige over for Parlamentet, og at dets opgaver bør udføres inden for traktatbestemmelsernes grænser;
- K. der henviser til, Rådets afgørelser med henblik på at skabe et reelt lovgivningsmæssigt tokammersystem, som er demokratisk og gennemsigtigt i sin beslutningstagning, bør træffes af ét enkelt lovgivningsråd, idet de eksisterende specialiserede lovgivende rådssammensætninger bør omdannes til forberedende organer i stil med udvalgene i Parlamentet;
- L. der henviser til, at det er en væsentlig forudsætning for stabiliteten i enhver institutionel opbygning, at ansvar og kontrol er samlet under ét, navnlig med hensyn til økonomiske, skattemæssige og monetære anliggender; der henviser til, at EU's økonomiske politik er baseret på et stærkt nationalt ejerskab hos medlemsstaterne, herunder »no bailout«-princippet i artikel 125 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF); der henviser til, at de øgede beføjelser på europæisk plan indebærer en aftale om nedsættelse af medlemsstaternes nationale suverænitet;

Torsdag den 16. februar 2017

- M. der henviser til, at EU bør sigte efter den størst mulige beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, og at det skal sikres, at EU, dets institutioner og medlemsstaterne respekterer og fremmer disse rettigheder;
- N. der henviser til, at Kommissionens rolle som den udøvende myndighed bør styrkes inden for økonomisk politik og finanspolitik;
- O. der henviser til, at artikel 2 i protokol nr. 14 om eurogruppen ikke præciserer, at formanden for eurogruppen skal vælges blandt dens medlemmer;
- P. der henviser til, at det med henblik på at øge Kommissionens politiske legitimitet hvad angår gennemførelsen af den økonomiske styring og de finanspolitiske regler er afgørende, at formanden for Kommissionen vælges gennem en klar og velkendt procedure ved valgene til Europa-Parlamentet;
- Q. der henviser til, at Lissabontraktaten bekræftede de retlige rammer for Revisionsretten med hensyn til fremme af offentlig ansvarlighed og bistand til Parlamentet og Rådet i deres kontrol med gennemførelsen af EU-budgettet og dermed med hensyn til at beskytte borgernes finansielle interesser; der henviser til, at artikel 318 i TEUF foreskriver yderligere dialog mellem Parlamentet og Kommissionen og burde befordre en præstationskultur i gennemførelsen af EU-budgettet;
- R. der henviser til, at EU-institutionerne og -organerne, herunder Regionsudvalget, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) og især Europa-Parlamentet, i deres daglige arbejde bør overvåge respekten for det horisontale og vertikale nærhedsprincip i EU; der henviser til, at EU-institutionerne bør være sig bevidst om den rolle, som Regionsudvalget og EØSU spiller i lovgivningen, og vigtigheden af, at der tages hensyn til deres synspunkter;
- S. der henviser til, at artikel 137 i TEUF og protokol nr. 14 opretter eurogruppen som et uformelt organ;
- T. der henviser til, at de nye opgaver, der tildeles eurogruppen ved »sixpack«- og »twopack«-forordningerne, sammen med identiteten af de personer, der udgør eurogruppen og den europæiske stabilitetsmekanismes (ESM's) styrelsesråd, og identiteten af formanden for eurogruppen og formanden for ESM's styrelsesråd, giver eurogruppen en de facto afgørende rolle i den økonomiske styring i euroområdet;
- U. der henviser til, at proceduren i forbindelse med makroøkonomiske ubalancer i øjeblikket ikke bliver tilstrækkeligt anvendt; der henviser til, at hvis den anvendes til sin fulde kapacitet, kunne det bidrage til at korrigere de økonomiske ubalancer på et tidligt tidspunkt, give et præcist overblik over situationen i de enkelte medlemsstater og i EU som helhed, forebygge kriser og bidrage til at forbedre konkurrenceevnen; der henviser til, at der er behov for større strukturel konvergens mellem medlemmerne, da dette vil bidrage til bæredygtig vækst og social samhørighed; der henviser til, at der er et presserende behov for gennemførelse af Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU'en) sammen med bestræbelser på at gøre dens institutionelle struktur mere legitim og demokratisk ansvarlig;
- V. der henviser til, at ØMU'ens institutionelle struktur bør gøres mere effektiv og demokratisk, idet Parlamentet og Rådet fungerer som ligeværdige lovgivere, Kommissionen udfylder rollen som den udøvende myndighed, de nationale parlamenter fører bedre tilsyn med de nationale regerings handlinger på europæisk niveau, Parlamentet fører tilsyn med beslutningstagningen på EU-plan, og Domstolen spiller en større rolle;
- W. der henviser til, at EU har brug for en korrekt anvendelse og håndhævelse af de eksisterende økonomiske politiske rammer samt nye bestemmelser om den økonomiske politik og vigtige strukturelle reformer inden for områderne konkurrenceevne, vækst og social samhørighed;
- X. der henviser til, at processen i forbindelse med det europæiske semester bør forenkles og gøres mere fokuseret og demokratisk ved at styrke Parlamentets kontrolfunktion med den og ved at udstyre Parlamentet med en mere betydelig funktion i de forskellige forhandlingscykluser;

Torsdag den 16. februar 2017

- Y. der henviser til, at TEUF har stillet Parlamentet på lige fod med Rådet i den årlige budgetprocedure; der henviser til, at Lissabontraktaten kun delvist er gennemført på budgetområdet, især på grund af manglen på egentlige egne indtægter;
- Z. der henviser til, at brugen af EU-budgettet bør strømlines mere, at dets indtægter bør stamme fra egentlige egne indtægter og ikke primært fra bidrag på grundlag af bruttonationalindkomsten (BNI), og at proceduren for vedtagelsen af den flerårige finansielle ramme (FRR) i henhold til traktaterne kan ændres fra enstemmighed til afstemninger med kvalificeret flertal;
- AA. der henviser til, at princippet om budgettets enhed i henhold til artikel 21 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 («finansforordningen») ikke forhindrer, at en gruppe medlemsstater afsætter et finansielt bidrag til EU-budgettet eller en specifik indtægt til en specifik udgiftspost, hvilket allerede er tilfældet for f.eks. for højfluxreaktoren i henhold til afgørelse 2012/709/Euratom;
- AB. der henviser til, at formålsbestemte indtægter i henhold til artikel 21 i finansforordningen ifølge betragtning 8 i den flerårige finansielle rammeforordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013, ikke er en del af FRR og derfor ikke er omfattet af FFR-lofterne;
- AC. der henviser til, at ordningen med egne indtægter ikke forbyder, at egne indtægter kun finansieres af en mindre gruppe af medlemsstater;
- AD. der henviser til, at Unionen bør udstyres med øget investeringskapacitet ved at optimere brugen af de eksisterende strukturfonde og ved at bruge Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer samt ved at øge Den Europæiske Investeringsbanks (EIB's), Den Europæiske Investeringsfonds (EIF's) og Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringers (EFIS's) kapacitet;
- AE. der henviser til, at det overvejes at etablere en finanspolitisk kapacitet inden for euroområdet og at fastlægge rækkevidden og finansieringen af denne kapacitet samt interventionsformen og betingelserne for indarbejdelse i EU-budgettet;
- AF. der henviser til, at det indre markeds vækstpotentiale bør udnyttes yderligere inden for tjenesteydelser, det digitale indre marked, energiunionen, bankunionen og kapitalmarkedsunionen;
- AG. der henviser til, at EU i henhold til traktaterne bekæmper social udstødelse og forskelsbehandling og fremmer social retfærdighed og beskyttelse, ligestilling mellem kvinder og mænd og solidaritet mellem generationerne;
- AH. der henviser til, at en styrkelse af det indre marked bør ledsages af en bedre skattemæssig koordinering;
- AI. der henviser til, at retten til fri bevægelighed og arbejdstagernes rettigheder bør garanteres og fastholdes ved at udnytte Lissabontraktatens potentiale fuldt ud;
- AJ. der henviser til, at EU-lovgiveren kan vedtage de foranstaltninger vedrørende social sikring, der er nødvendige for arbejdstagere, der udøver deres ret til fri bevægelighed, i henhold til artikel 48 i TEUF; der henviser til, at lovgiveren kan vedtage foranstaltninger til beskyttelse af arbejdstagernes sociale rettigheder uafhængigt af brugen af rettighederne til fri bevægelighed i henhold til artikel 153 i TEUF;
- AK. der henviser til, at EU-lovgiveren på grundlag af artikel 153, stk. 1, litra a)-i), i TEUF kan vedtage minimumsharmoniseringsforanstaltninger på det socialpolitiske område; sådan lovgivning kan ikke påvirke medlemsstaternes ret til at fastlægge de grundlæggende principper i deres sociale sikringsordninger; sådan lovgivning kan ikke i væsentligt omfang berøre den økonomiske balance i de nationale sociale sikringsordninger; disse grænser for harmonisering af socialpolitikken giver stadig et vist uudnyttet spillerum for EU-lovgiveren til at vedtage foranstaltninger på det socialpolitiske område;

Torsdag den 16. februar 2017

- AL. der henviser til, at princippet om lige løn til mænd og kvinder for samme arbejde eller arbejde af samme værdi, som fastsat i artikel 157 i TEUF, stadig ikke er blevet realiseret;
- AM. der henviser til, at der er mangler med hensyn til funktionen og gennemførelsen af det europæiske borgerinitiativ, og at der derfor er behov for forbedringer, for at det kan fungere effektivt og være et sandt instrument til deltagelsesdemokrati og aktivt medborgerskab;
- AN. der henviser til, at fri bevægelighed, navnlig for arbejdstagere, er en rettighed, som er fastsat i traktaterne (artikel 45 i TEUF) og udgør en grundlæggende drivkraft for fuldførelsen af det indre marked;
- AO. der henviser til, at Unionen har behov for at øge effektiviteten, sammenhængen og ansvarligheden inden for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP), hvilket kan gøres ved at bruge de eksisterende traktatbestemmelser til at skifte fra enstemmighed til afstemninger med kvalificeret flertal på flere og flere områder inden for eksterne politikker såvel som ved at gennemføre bestemmelserne for fleksibilitet og øget samarbejde, når det er nødvendigt;
- AP. der henviser til, at nylige sikkerhedsmæssige udfordringer, hvoraf nogle er i den umiddelbare nærhed af EU's grænser, har påvist behovet for at bevæge sig gradvist i retning af indførelsen af en fælles forsvarspolitik og i sidste ende et fælles forsvar; der henviser til, at traktaten allerede indeholder klare bestemmelser om, hvordan dette kunne gøres, navnlig i artikel 41, 42, 44 og 46 i TEU;
- AQ. der henviser til, at der skal sikres ekstern repræsentation i Unionens interesse på områder, hvor EU har enekompetence og delt kompetence, der allerede er blevet udøvet af EU; der henviser til, at på områder, hvor EU endnu ikke har anvendt sin delte kompetence, har medlemsstaterne pligt til at samarbejde oprigtigt med EU og afholde sig fra at træffe foranstaltninger, som kan underminere EU's interesser;
- AR. der henviser til, at der er et behov for en koordineret og struktureret position for EU og for medlemsstaterne i internationale organisationer og internationale fora for at øge EU's og dets medlemsstaters indflydelse i disse organisationer og fora;
- AS. der henviser til, at indgåelse af internationale forpligtelser fra EU's eller medlemsstaternes side ikke kan reducere de nationale parlamenters og Europa-Parlamentets rolle til ren blåstempling;
- AT. der henviser til, at flygtningekrisen har afdækket behovet for en fælles asyl- og immigrationspolitik, som bør fastsætte bestemmelser om en retfærdig fordeling af asylansøgere i hele EU;
- AU. der henviser til, at forskelsbehandling på grund af bl.a. køn, race, farve, etnisk eller social oprindelse, genetiske anlæg, sprog, religion eller tro (politisk eller anden), tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder, kønsidentitet eller seksuel orientering stadig er et problem i alle medlemsstater;
- AV. der henviser til, at den nylige krise har vist, at den indbyrdes tilnærmelse af retlige bestemmelser ikke er tilstrækkelig til at sikre et velfungerende indre marked eller et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed på grund af forskelle i gennemførelsen af de harmoniserede retlige bestemmelser;
- AW. der henviser til, at EU-lovgiveren ikke kan give EU-agenturerne skønsmæssige beføjelser, der kræver politiske valg;
- AX. der henviser til, at EU-lovgiveren skal sikre tilstrækkelig politisk kontrol over EU-agenturernes beslutninger og aktiviteter;
- AY. der henviser til, at medlemsstaterne ved ikke at opfylde de tiltag, der bliver vedtaget på de europæiske topmøder og Det Europæiske Råds møder, på alvorlig vis underminerer de europæiske institutioners troværdighed, og at deres gennemførelse derfor bør sikres på en mere effektiv måde;

Torsdag den 16. februar 2017

1. bemærker, at EU og medlemsstaterne står over for hidtil usete udfordringer såsom flygtningekrisen, de udenrigspolitiske udfordringer i det umiddelbare nabolag og bekæmpelsen af terrorisme såvel som globaliseringen, klimaændringerne, den demografiske udvikling, arbejdsløsheden, årsagerne til og konsekvenserne af finans- og gældskrisen, manglen på konkurrenceevne og de sociale konsekvenser i flere medlemsstater samt behovet for at styrke EU's indre marked, som alt sammen er nødt til at blive adresseret på en mere hensigtsmæssig måde;
2. understreger, at disse udfordringer ikke kan håndteres på en hensigtsmæssig måde af medlemsstaterne individuelt, men kræver en fælles indsats fra Unionen, der respekterer princippet om flerniveaustyring;
3. minder om, at det indre marked, der fremmer den frie bevægelighed for varer, personer, tjenesteydelser og kapital, er en hjørnesten i EU; minder også om, at undtagelser til det indre marked skaber konkurrenceforvriddning inden for EU og ødelægger de lige vilkår;
4. understreger, at Unionen har brug for at genopbygge sine borgeres tabte tillid og tiltro ved at øge gennemsigtigheden i sin beslutningstagning og ansvarligheden i sine institutioner, agenturer og uformelle organer (såsom Eurogruppen), ved at styrke samarbejdet mellem institutionerne og ved at blive bedre til at handle;
5. påpeger, at alle bestemmelserne i Lissabontraktaten endnu ikke er blevet udnyttet til deres fulde potentiale, selv om de indeholder nogle nødvendige redskaber, der kunne have været anvendt for at forhindre nogle af de kriser, som Unionen står over for, eller kunne have været brugt til at klare de nuværende udfordringer, uden at det var nødvendigt at indlede en traktatrevision på kort sigt;
6. understreger, at fællesskabsmetoden er den bedst egnede til at få EU til at fungere og har en række fordele i forhold til den mellemstatslige metode, da den er den eneste, der giver mulighed for mere gennemsigtighed, effektivitet, afstemning med kvalificeret flertal i Rådet og lige ret til fælles beslutningstagning mellem Parlamentet og Rådet, samtidig med at den forhindrer opsplnitning af institutionelt ansvar og udvikling af konkurrerende institutioner;
7. er af den opfattelse, at mellemstatslige løsninger kun skal være et instrument, der anvendes som sidste udvej og er underlagt strenge betingelser, navnlig respekt for EU-retten, målet om at uddybe den europæiske integration og åbenhed over for tiltrædelse af ikke-deltagende medlemsstater, og mener, at de bør erstattes af EU-procedurer snarest muligt, selv på områder, hvor det ikke er alle medlemsstater, der opfylder betingelserne for deltagelse, for at give Unionen mulighed for at udføre sine opgaver inden for en fælles institutionel ramme; er i denne forbindelse imod, at der oprettes nye institutioner uden for Unionens rammer, og bestræber sig fortsat på at sikre indarbejdelse i EU-retten af ESM under forudsætning af, at der er passende demokratisk ansvarlighed, samt de relevante bestemmelser i den finanspolitiske aftale, som tilsigter i selve traktaten om stabilitet, samordning og styring, på grundlag af en vurdering af erfaringerne med dens gennemførelse; insisterer på, at den faktiske beslutningstagning og det finanspolitiske ansvar ikke må adskilles;
8. understreger, at det direkte valgte Europa-Parlament spiller en væsentlig rolle i at sikre Unionens legitimitet og gør Unionens beslutningstagningssystem ansvarligt over for borgerne i kraft af passende parlamentarisk kontrol med den udøvende magt på EU-plan og den almindelige lovgivningsprocedure (fælles beslutningsprocedure), hvis anvendelsesområde bør udvides;
9. minder om, at Europa-Parlamentet er hele Unionens parlament, og mener, at der skal sikres en behørig demokratisk ansvarlighed, også på områder, hvor det ikke er alle medlemsstater, der deltager, herunder euroområdespecifikke handlinger og beslutninger;
10. mener, at den politiske dialog mellem de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet bør intensiveres og gøres mere meningsfuld og betydelig uden at overskride grænserne for deres forfatningsmæssige kompetencer; påpeger i den forbindelse, at de nationale parlamenter er bedst placeret til at give mandat til og kontrollere deres respektive regerings handlinger i europæiske anliggender på nationalt plan, mens Europa-Parlamentet bør sikre demokratisk ansvarlighed og legitimitet af EU's udøvende magt;

Torsdag den 16. februar 2017

11. mener, at det er afgørende at styrke gennemsigtigheden og åbenheden i EU og den måde, den politiske beslutningstagning i EU viderekommunikeres på; opfordrer til, at man skærper indsatsen for en revision af forordning (EF) nr. 1049/2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter og direktiv 93/109/EF om fastsættelse af de nærmere regler for valget og valgbarhed ved valg til Europa-Parlamentet for unionsborgere, der har bopæl i en medlemsstat, hvor de ikke er statsborgere;

12. minder om, at det er muligt at styrke Parlamentets undersøgelsesbeføjelse og det europæiske borgerinitiativ gennem afledt EU-ret, og gentager sin opfordring til Kommissionen om at foreslå en revision af forordningen om det europæiske borgerinitiativ;

13. mener, at det er nødvendigt, at Kommissionen reformerer det europæiske borgerinitiativ som et brugbart værktøj til demokratisk deltagelse, under hensyntagen til sin beslutning af 28. oktober 2015 ⁽¹⁾, og opfordrer Kommissionen til bl.a. at bevidstgøre borgere og give det europæiske borgerinitiativ en høj profil, til at gøre sin software til online-indsamling af underskrifter mere brugervenlig, så funktionshæmmede personer kan anvende denne, til at give passende og omfattende juridisk og praktisk vejledning, til at overveje at oprette et særligt kontor for europæiske borgerinitiativer på sine repræsentationer i de enkelte medlemsstater, til detaljeret at forklare årsagerne til afvisning af et europæisk borgerinitiativ og til at undersøge, hvordan man kan henvise forslag i initiativer, der ikke henhører under Kommissionens kompetence, til mere passende myndigheder;

14. er af den opfattelse, at den europæiske volontørtjeneste er et centralt element i opbygningen af unionsborgerskabet og anbefaler som følge heraf, at Kommissionen undersøger, hvordan man kan gøre det lettere for unge at deltage i denne volontørtjeneste;

Institutionel struktur, demokrati og ansvarliggørelse

Parlamente

15. insisterer på, at Parlamentets lovgivningsmæssige beføjelser og kontrolrettigheder skal garanteres, konsolideres og styrkes, herunder gennem interinstitutionelle aftaler og ved, at Kommissionen anvender det dertil hørende retsgrundlag;

16. finder det nødvendigt, at Europa-Parlamentet reformerer sine arbejdsmetoder med henblik på at klare de fremtidige udfordringer, ved at styrke udøvelsen af sine politiske kontrolfunktioner over for Kommissionen, herunder i forhold til gennemførelsen og anvendelsen af EU-retten i medlemsstaterne, ved at begrænse førstebehandlingsaftaler til ekstraordinære tilfælde af uopsættelighed, hvor der er truffet en velovervejet og udtrykkelig beslutning, og i disse tilfælde forbedrer gennemsigtigheden i den procedure, der fører til vedtagelsen af sådanne aftaler; minder i denne forbindelse også om Parlamentets forslag til en yderligere harmonisering af dets egen valg måde, indeholdt i dets beslutning af 11. november 2015 om reform af valgloven i Den Europæiske Union ⁽²⁾;

17. udtrykker sin hensigt om at gøre mere brug af lovgivningsmæssige initiativbetænkninger i henhold til artikel 225 i TEUF;

18. mener, at Parlamentet bør oprette et indgangsregister i dets hovedkvarter og alle delegationskontorer i medlemsstaterne, hvor borgerne personligt kan aflevere dokumenter med indholdscertificering;

19. er af den opfattelse, at der bør oprettes et elektronisk officielt tidende for Europa-Parlamentet til bekræftelse af alle beslutninger og betænkninger, det vedtager;

20. tilskynder til politisk dialog med de nationale parlamente om indholdet af lovgivningsforslag, når det er relevant; understreger imidlertid, at beslutningerne skal træffes i overensstemmelse med de forfatningsmæssige kompetencer, og at der er en klar afgrænsning af de respektive beslutningskompetencer hos de nationale parlamente og Europa-Parlamentet, hvor førstnævnte skal udøve deres europæiske funktion på grundlag af deres nationale forfatninger, især via kontrol af deres nationale regeringer som medlemmer af Det Europæiske Råd og Rådet, da dette er det niveau, hvor de er bedst placeret til direkte at påvirke indholdet af og udøve kontrol med den europæiske lovgivningsproces; er derfor imod oprettelsen af nye fælles parlamentariske organer med beslutningskompetence;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0382.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0395.

Torsdag den 16. februar 2017

21. understreger vigtigheden af samarbejde mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter i fælles organer såsom Konferencen af de Europæiske Parlamenters Europaudvalg (COSAC) og den interparlamentariske konference om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og inden for rammerne af artikel 13 i traktaten om stabilitet, samordning og styring i Den Økonomiske og Monetære Union på grundlag af principperne om konsensus, informationsudveksling og høring for at udøve kontrol med deres respektive administrationer; opfordrer Kommissionen og Rådet til at deltage på højt politisk niveau i de interparlamentariske møder; understreger behovet for et tættere samarbejde mellem udvalgene i Europa-Parlamentet og deres nationale modstykker inden for disse fælles organer, ved øget sammenhæng, gennemsigtighed og gensidig udveksling af oplysninger;

22. opfordrer til udveksling af bedste praksis for parlamentarisk kontrol mellem nationale parlamenter, såsom afholdelse af regelmæssige debatter mellem de respektive ministre og fagudvalgene i de nationale parlamenter før og efter rådssamlingerne og med kommissærerne inden for en passende tidsramme samt møder med de nationale parlamenter til udveksling af synspunkter med MEP'er; opfordrer til, at der indføres udveksling af institutionernes og de politiske gruppers tjenestemænd mellem Europa-Parlamentets og de nationale parlamenters forvaltninger;

23. mener, at det er vigtigt at undgå enhver form for overdreven gennemførelse af EU-lovgivningen fra medlemsstaternes side, og at de nationale parlamenter spiller en nøglerolle i den sammenhæng;

Det Europæiske Råd

24. beklager, at Rådet ved ikke at anvende afstemning med kvalificeret flertal alt for ofte har henvist lovgivningsmæssige spørgsmål til Det Europæiske Råd; mener, at Det Europæiske Råds praksis med at »give Rådet opgaver« går ud over den rolle med at udstikke strategiske retningslinjer, som det er tillagt ved traktaterne, og dermed strider imod traktaternes ånd og bogstav, som beskrevet i artikel 15, stk. 1, i TEU, hvori det bestemmes, at Det Europæiske Råd fastlægger Unionens overordnede politiske retningslinjer og prioriteter, men ikke udøver nogen lovgivende funktioner; mener, at det er nødvendigt at forbedre arbejdsforholdet mellem Det Europæiske Råd og Parlamentet;

25. minder om, at Kommissionens formand vil blive valgt af Europa-Parlamentet på forslag af Det Europæiske Råd under hensyntagen til valget til Europa-Parlamentet, og efter at der har fundet passende høringer sted, og at de europæiske politiske partier derfor, som det var tilfældet i 2014, skal opstille hovedkandidater med henblik på at lade befolkningen bestemme, hvem der skal vælges som formand for Kommissionen; glæder sig over forslaget fra Kommissionens formand om at ændre rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Europa-Kommissionen hvad angår kommissærers deltagelse som kandidater til valg til Europa-Parlamentet;

26. minder endvidere om, at det er muligt at sammenlægge funktionen som formand for Det Europæiske Råd og funktionen som formand for Kommissionen, selv om der ikke i Europa-Parlamentets interesse;

27. opfordrer Det Europæiske Råd til at anvende »passerellebestemmelsen« (artikel 48, stk. 7, i TEU), hvorefter Rådet kan skifte fra enstemmighed til afstemning med kvalificeret flertal i relevante tilfælde, hvor traktaterne i dag kræver enstemmighed;

28. opfordrer formanden for Europa-Parlamentet til på forhånd at informere Formandskonferencen om de synspunkter, han agter at fremføre i sin tale til Det Europæiske Råd;

Rådet

29. foreslår, at Rådet omdannes til en rigtig lovgivende forsamling ved at nedbringe antallet af rådssammensætninger ved en afgørelse fra Det Europæiske Råd, således at der skabes et ægte lovgivende tokammersystem, der involverer Rådet og Europa Parlamentet, med Kommissionen som den udøvende magt; foreslår at inddrage de aktuelt aktive specialiserede lovgivende rådssammensætninger som forberedende organer for ét enkelt lovgivningsråd, hvis møder er offentlige, i stil med, hvordan udvalgene fungerer i Europa-Parlamentet;

Torsdag den 16. februar 2017

30. insisterer på betydningen af at garantere gennemsigtigheden af Rådets lovgivningsmæssige beslutningstagning i almindelighed, idet man samtidig forbedrer udvekslingen af dokumenter og oplysninger mellem Parlamentet og Rådet og tillader adgang for repræsentanter for Parlamentet som observatører ved samlinger i Rådet og dets organer, navnlig i lovgivningssager;

31. mener, at det er muligt at sammenlægge stillingen som formand for Eurogruppen og kommissær for økonomiske og finansielle anliggender, og vil i så fald foreslå, at formanden for Kommissionen udnævner denne kommissær til næstformand i Kommissionen; mener, at denne kommissær, når der er etableret en finanspolitisk kapacitet og en europæisk valutafond, kan gives alle nødvendige midler og kapaciteter til at anvende og håndhæve de eksisterende rammer for økonomisk styring og optimere udviklingen af euroområdet i samarbejde med finansministrene fra euroområdets medlemsstater, som nærmere beskrevet i dets beslutning af 16. februar 2017 om en budgetmæssig kapacitet for euroområdet⁽¹⁾;

32. kræver, at Eurogruppens formand og medlemmer inden for rammerne af de gældende traktater bliver genstand for passende mekanismer for demokratisk ansvarlighed over for Europa-Parlamentet, navnlig at dens formand svarer på parlamentariske forespørgsler; opfordrer endvidere til vedtagelse af en intern forretningsorden og offentliggørelse af resultaterne;

33. kræver, at Rådet skifter fuldstændigt til afstemning med kvalificeret flertal, når dette er muligt i henhold til traktaterne, og at det opgiver praksissen med at overdrage omstridte lovgivningsområder til Det Europæiske Råd, da dette strider imod traktatens bogstav og ånd, som fastsætter, at Det Europæiske Råd kun kan træffe afgørelser med enstemmighed og kun bør gøre det angående bredere politiske mål, ikke angående lovgivning;

34. er fast besluttet på at gennemføre traktatens bestemmelser om forstærket samarbejde fuldt ud ved at forpligte sig til ikke at godkende nogen nye forslag om forstærket samarbejde, medmindre de deltagende medlemsstater forpligter sig til at aktivere den særlige »passerellebestemmelse«, som er fastsat i artikel 333 i TEUF, for at skifte fra enstemmighed til afstemning med kvalificeret flertal og fra den særlige til den almindelige lovgivningsprocedure;

35. understreger vigtigheden af at udnytte proceduren for forstærket samarbejde i artikel 20 i TEU fuldt ud, specielt mellem medlemsstaterne i euroområdet, således at de medlemsstater, der ønsker at indføre et forstærket indbyrdes samarbejde inden for rammerne af Unionens ikkeeksklusive kompetencer, gennem denne mekanisme kan fremme Unionens mål og styrke integrationsprocessen inden for begrænsningerne i og i overensstemmelse med betingelserne i artikel 326-334 i TEUF;

Kommissionen

36. er fast besluttet på at styrke Parlamentets rolle i valget af kommissionsformand ved at forstærke de formelle høringer af sine politiske grupper med formanden for Det Europæiske Råd som fastsat i erklæring nr. 11, der er knyttet som bilag til slutakten fra den regeringskonference, hvorpå Lissabontraktaten blev vedtaget, for at sikre, at Det Europæiske Råd fuldt ud tager højde for valgresultaterne, når det fremstiller en kandidat med henblik på Parlamentets udnævnelse, som det var tilfældet ved valget til Europa-Parlamentet i 2014;

37. gentager, at alle Kommissionens forslag skal indeholde en fuldstændig begrundelse og være ledsaget af en detaljeret konsekvensanalyse, herunder en menneskerettighedsvurdering;

38. mener, at kommissionsformandens uafhængighed kunne øges, hvis hver medlemsstat udpegede mindst tre kandidater af begge køn, der vil kunne blive taget i betragtning af den valgte formand for Kommissionen ved sammensætning af dennes Kommission;

39. insisterer på at sikre en bedre koordinering og, hvor det er muligt, repræsentation af EU/euroområdet i internationale finansielle institutioner, og påpeger, at artikel 138, stk. 2, i TEUF giver et retsgrundlag for vedtagelse af foranstaltninger med henblik på at sikre en samlet repræsentation af EU/euroområdet inden for rammerne af de internationale institutioner og konferencer;

40. opfordrer til indførelse af en formaliseret og regelmæssig »dialog« i Europa-Parlamentet om spørgsmål vedrørende Unionens repræsentation udadtil;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0050.

Torsdag den 16. februar 2017

41. minder om, at Kommissionen, medlemsstaterne og Parlamentet og Rådet inden for rammerne af deres respektive beføjelser skal bidrage til sikre en meget bedre anvendelse og gennemførelse af EU-retten og chartret om grundlæggende rettigheder;

Revisionsretten

42. anerkender Den Europæiske Revisionsrets afgørende rolle med hensyn til at sikre bedre og mere intelligent udnyttelse af EU-midler; minder om, at Retten ud over sin vigtige opgave med at bibringe oplysninger om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed indtager en særlig plads med hensyn til at give Parlamentet de oplysninger, der er nødvendige for, at det kan varetage sin opgave med og sit mandat til at føre demokratisk kontrol med EU's budget, samt oplysninger om resultaterne og virkningerne af EU-finansierede aktiviteter og politikker, der kan tjene til at forbedre økonomien og effektiviteten heri; anbefaler derfor, at Revisionsretten styrkes; forventer, at Retten vedbliver med at fokusere på uafhængighed, integritet, upartiskhed og professionalisme og samtidig opbygger stærke arbejdsrelationer med sine aktører;

43. mener, at den stadige mangel på samarbejde fra Rådets side gør det umuligt for Parlamentet at træffe en informeret afgørelse om meddelelse af decharge, hvilket har en vedvarende negativ indvirkning på borgernes opfattelse af EU-institutionernes troværdighed og af gennemsigtigheden i den måde, EU-midlerne bruges på; mener, at denne mangel på samarbejde også indvirker negativt på den måde, institutionerne fungerer på, og bringer den traktatfæstede procedure for politisk kontrol med budgetforvaltningen i miskredit;

44. understreger, at Rettens sammensætning og udnævnelsesprocedure er fastlagt i artikel 285 og 286 i TEUF; mener, at Parlamentet og Rådet bør stå på lige fod i forbindelse med udnævnelse af medlemmer af Revisionsretten for at sikre demokratisk legitimitet, gennemsigtighed og medlemmernes fuldstændige uafhængighed; opfordrer Rådet til at respektere de beslutninger, som Parlamentet træffer efter høring af kandidater, der er indstillet som medlemmer af Revisionsretten;

Regionsudvalget og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

45. opfordrer Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen til at forbedre metoderne til samarbejde med RU og EØSU, herunder i den lovforberedende fase under gennemførelsen af konsekvensanalyser, for at sikre, at deres synspunkter og vurderinger kan tages i betragtning gennem hele lovgivningsprocessen;

Agenturer

46. understreger, at enhver tildeling af gennemførelsesbeføjelser til EU-agenturer kræver en tilstrækkelig grad af kontrol over EU-agenturers afgørelser og handlinger fra EU-lovgiverens side; minder om, at et effektivt tilsyn bl.a. omfatter udnævnelse og afskedigelse af EU-agenturets ledelse, deltagelse i EU-agenturets bestyrelse, vetoret i forhold til visse af EU-agenturens beslutninger, oplysningsforpligtelser og regler om gennemsigtighed og budgetmæssige rettigheder i forhold til EU-agenturets budget;

47. mener, at vedtagelse af en rammeforordning for EU-agenturer, der kan udøve gennemførelsesbeføjelserne der dækker den nødvendige politiske kontrolmekanisme, som EU-lovgiveren og herunder blandt andet Europa-Parlamentets ret til at udnævne og afskedige den administrerende ansatte i EU-agenturet, til at deltage i bestyrelsen hos EU-agenturet, nedlægge vetoret i Europa-Parlamentet i forbindelse med visse EU-agenturbeslutninger, oplysningsforpligtelser og regler om gennemsigtighed og budgetmæssige rettigheder for Europa-Parlamentet i relation til EU-agenturets budget;

Overholdelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet

48. understreger betydningen af nærhedsprincippet som fastsat i artikel 5 i TEU, der er bindende for alle EU-institutioner og -organer, og af instrumenterne, der er indeholdt i protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet; minder i denne sammenhæng om de respektive roller, der er tildelt de nationale parlamenter og RU; foreslår fleksibilitet for så vidt angår den dato for fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssige retsakter, der er fastsat i protokollen, og opfordrer Kommissionen til at forbedre kvaliteten af sine svar på begrundede udtalelser;

Torsdag den 16. februar 2017

49. minder de nationale parlamenter om deres centrale rolle i kontrollen med anvendelsen af nærhedsprincippet; påpeger, at de formelle muligheder for nationale parlamenter for at sikre nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er tilstrækkelige, men at det praktiske samarbejde mellem de nationale parlamenter skal styrkes, bl.a. for at sætte dem i stand til i tæt indbyrdes samarbejde at opnå den nødvendige beslutningsdygtighed i henhold til artikel 7, stk. 3, i protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet i tilfælde af en påstået overtrædelse;

50. understreger vigtigheden af artikel 9 i TEUF med henblik på at sikre, at der tages hensyn til de sociale konsekvenser af EU's retlige og politiske foranstaltninger;

Udvidelse og uddybning af Den Økonomiske og Monetære Union

51. minder om, at den yderligere udvikling af ØMU'en skal være baseret på og bygge på eksisterende lovgivning og dens gennemførelse og også skal være forbundet med en uddybning af den sociale dimension;

52. opfordrer til yderligere institutionelle reformer for at gøre ØMU'en mere effektiv og demokratisk med forbedrede kapaciteter, der skal integreres i Unionens institutionelle rammer, hvorved Kommissionen agerer som den udøvende magt og Parlamentet samt Rådet som de to lovgivere;

En ny retsakt om økonomisk politik

53. minder om sin beslutning af 12. december 2013 om konstitutionelle problemer i forbindelse med forvaltning på flere niveauer i Den Europæiske Union ⁽¹⁾, som luftede idéen om en konvergenskodeks vedtaget efter den almindelige lovgivningsprocedure med henblik på at skabe en mere effektiv ramme for samordningen af de økonomiske politikker (med en række konvergenskriterier, som skal fastlægges), åben for alle medlemsstater og understøttet af en mekanisme, som bygger på incitamenter;

54. mener, at der bør fastsættes et begrænset antal vigtige områder for strukturelle reformer, som øger konkurrenceevnen, vækstpotentialet, den reelle økonomisk konvergens og den sociale samhørighed, over en femårig periode for at styrke EU's sociale markedsøkonomi, som det er beskrevet i artikel 3, stk. 3, i TEU;

55. understreger betydningen af en klar kompetencefordeling mellem EU-institutionerne og medlemsstaterne, som forøger medlemsstaternes ejerskab over, og de nationale parlamenteres rolle i, gennemførelsesprogrammerne;

56. opfordrer til at gøre bedre brug af de instrumenter, der er til rådighed i forbindelse med artikel 136 i TEUF, for at fremme vedtagelsen og gennemførelsen af nye foranstaltninger i euroområdet;

En forenklet, mere fokuseret og mere demokratisk proces med det europæiske semester

57. påpeger behovet for færre og mere målrettede landespecifikke henstillinger baseret på politikrammen, der er fastlagt i konvergenskodeksen og den årlige vækstundersøgelse, og på de konkrete forslag, der er fremlagt af hver medlemsstat i overensstemmelse med deres vigtigste reformmålsætninger fra en bred vifte af strukturelle reformer, der fremmer konkurrenceevnen, reel økonomisk konvergens og social samhørighed;

58. understreger betydningen af den demografiske udvikling for det europæiske semester og opfordrer til en øget hensyntagen til denne indikator;

59. minder om, at der allerede findes mekanismer til økonomisk dialog, navnlig gennem etableringen af den »økonomiske dialog« inden for rammerne af »sixpack« og »twopack«-lovgivningen; mener, at dette er et effektivt værktøj til at gøre det muligt for Parlamentet at få en mere betydelig rolle inden for rammerne af det europæiske semester med henblik på at forbedre dialogen mellem Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Eurogruppen, og foreslår, at man formaliserer Parlamentets kontrolrolle i det europæiske semester ved hjælp af en interinstitutionel aftale, hvilket Parlamentet har opfordret til ved flere lejligheder; glæder sig desuden over og tilskynder til inddragelse af de nationale parlamenter på nationalt plan og samarbejde mellem de nationale parlamenter og Europa-Parlamentet inden for rammerne af det europæiske semester og den økonomiske styring i almindelighed, f.eks. gennem »den europæiske parlamentariske uge« og

⁽¹⁾ EUT C 468 af 15.12.2016, s. 176.

Torsdag den 16. februar 2017

»artikel 13-konferencen«; mener endvidere, at inddragelsen af arbejdsmarkedets parter i det europæiske semester kan forbedres;

60. opfordrer til indarbejdelse af de relevante bestemmelser i den finanspolitiske aftale i EU's retlige rammer på grundlag af en omfattende vurdering af erfaringerne med dens gennemførelse og i det omfang, den endnu ikke er omfattet af eksisterende afledte retsakter;

EU-budgettets rolle i forbindelse med ØMU'en

61. påpeger muligheden for at skifte fra enstemmighed til afstemning med kvalificeret flertal for vedtagelsen af forordningen om FFR ved at benytte bestemmelserne i artikel 312, stk. 2, i TEUF, når den kommende FFR-forordning skal vedtages; fremhæver betydningen af at oprette en forbindelse mellem varigheden af Parlamentets valgperiode, Kommissionens mandat og varigheden af FFR, som kan reduceres til fem år i henhold til bestemmelserne i artikel 312, stk. 1, i TEUF; forlanger, at fremtidige FFR'er tilpasses den næste valgperiode; opfordrer Rådet til at tilslutte sig dette demokratiske krav;

62. glæder sig over rapporten fra Gruppen på Højt Plan vedrørende Egne Indtægter; ønsker at vende tilbage til traktaternes ånd og bogstav og at ændre det nuværende system baseret på bidrag på grundlag af bruttonationalindkomsten (BNI) til et, der er baseret på reelle egne indtægter for EU-budgettet og med tiden et budget for euroområdet, som der findes en lang række ideer til;

63. påpeger, at alle Unionens og Euratoms udgifter og indtægter i henhold til artikel 24 i Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 skal indgå i Unionens almindelige budget i overensstemmelse med artikel 7 i finansforordningen;

Forøgelse af EU's investeringskapacitet

64. opfordrer til optimeret brug af de eksisterende strukturfonde i retning af at fremme konkurrenceevnen og samhørigheden og til en forøgelse af EU's investeringskapacitet gennem udnyttelse af innovative tilgange som f.eks. EFSI, hvilket omfatter særlige faciliteter til at finansiere og garantere infrastrukturprojekter i Unionens interesse;

65. insisterer på den fuldstændige gennemførelse af »sixpack«- og »twopack«-rammerne og det europæiske semester og på behovet for navnlig at behandle makroøkonomiske ubalancer og sikre langsigtet kontrol med underskud og de stadig uhyre høje gælds niveauer ved vækstvenlig finanspolitisk konsolidering og ved forbedring af udgiftseffektiviteten, prioritering af produktive investeringer, tilvejebringelse af incitamenter til retfærdige og bæredygtige strukturreformer og hensyntagen til konjunkturmæssige forhold;

Etablering af finanspolitisk kapacitet i euroområdet ved hjælp af en del af EU-budgettet

66. minder om, at euroen er Unionens valuta, og at EU-budgettet er beregnet til at opfylde Unionens målsætninger fastlagt i artikel 3 i TEU, og til at finansiere fælles politikker, bistå svagere regioner ved at anvende solidaritetsprincippet, fuldføre det indre marked, fremme europæiske synergier og imødegå eksisterende og fremkommende udfordringer, der kræver en fælleseuropæisk tilgang, og dermed også bidrager til at hjælpe mindre udviklede medlemsstater med at indhente de andre og gøre dem i stand til at tilslutte sig euroområdet;

67. noterer sig de forskellige forslag til etablering af en finanspolitisk kapacitet inden for euroområdet; påpeger, at disse forslag tillægger en sådan kapacitet forskellige funktioner og kan have forskellige udformninger; minder om, at Parlamentet har insisteret på, at den pågældende kapacitet bør udvikles inden for rammerne af EU;

68. påpeger, at mens det afhænger af en ny budgetkapacitets udformning, funktion og størrelse, om den kan etableres inden for rammerne af de nuværende traktater, er det muligt i henhold til traktaterne til at hæve lofterne for egne indtægter, indføre nye kategorier af egne indtægter (selv om disse egne indtægter kun vil komme fra nogle medlemsstater), og afsætte visse indtægter til finansiering af bestemte former for udgifter; påpeger endvidere, at EU-budgettet allerede giver garantier for specifikke lånetransaktioner, og at der findes adskillige fleksibilitetsinstrumenter, hvortil der kan mobiliseres finansiering ud over udgiftslofterne i FFR;

69. minder om sin positive holdning til indarbejdelse af den europæiske stabilitetsmekanisme i Unionens retlige rammer, forudsat at der er passende demokratisk ansvarlighed;

Torsdag den 16. februar 2017

70. mener, at etableringen af en europæisk finanspolitisk kapacitet og af Den Europæiske Monetære Fond kan være skridt i processen med at skabe et EU-finansministerium, der bør stå til ansvar over for Parlamentet;

71. opfordrer til, at der tages behørigt hensyn til hovedkonklusionerne fra ekspertgruppen, der blev nedsat af Kommissionen med henblik på at oprette en gældsindfrielsesfond;

Det indre marked og økonomisk integration

72. mener, at det indre marked er en af hjørnestenene i EU og er grundlæggende i forhold til velstand, vækst og beskæftigelse i Unionen; påpeger, at det indre marked, der giver nogle håndgribelige fordele såvel for virksomhederne som for forbrugerne, indeholder et vækstpotentiale, som endnu ikke er blevet udnyttet fuldt ud, navnlig med hensyn til det digitale indre marked, finansielle tjenester, energi, bankunionen og kapitalmarkedsunionen; opfordrer derfor til tættere kontrol af korrekt anvendelse og bedre håndhævelse af den gældende ret på disse områder;

73. opfordrer til en hurtig, men trinvis gennemførelse af bankunionen baseret på en fælles tilsynsmekanisme (FTM), en fælles afviklingsmekanisme (FAM), en europæisk indskudsforsikringsordning (EIFO) og understøttet af en passende og finanspolitisk neutral bagstopperordning; værdsætter aftalen om en finansieringsmekanisme i overgangsfasen, indtil den fælles afviklingsfond bliver funktionsdygtig, og opfordrer til en europæisk insolvensordning;

74. minder om, at de europæiske tilsynsmyndigheder bør have til formål at forbedre det indre markedes funktion, bl.a. ved at sikre et effektivt og konsekvent regulerings- og tilsynsniveau af høj kvalitet under hensyntagen til medlemsstaternes forskellige interesser og den forskellige karakter af deltagerne på det finansielle marked; mener, at spørgsmål, der påvirker alle medlemsstater, skal behandles, diskuteres og afgøres af alle medlemsstater, og for at styrke de lige konkurrencevilkår inden for det indre marked er det nødvendigt med et fælles regelsæt, der er gældende for alle deltagere på det finansielle marked i EU, for at undgå en fragmentering af det indre marked for finansielle tjenesteydelser og uretfærdige konkurrenceforhold grundet en mangel på lige vilkår;

75. opfordrer til oprettelsen af en ægte kapitalmarkedsunion;

76. støtter skabelsen af et system af konkurrenceevnemyndigheder, der har til opgave at samle de nationale organer, som er ansvarlige for at følge udviklingen inden for konkurrenceevne i hver medlemsstat, og foreslår, at opfølgning på udviklingen af sådan et system bør være under Kommissionens tilsyn;

77. mener, at det er nødvendigt at forbedre den automatiske udveksling af oplysninger mellem nationale skattemyndigheder for at forhindre skatteundgåelse og -svig, skatteplanlægning, udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud såvel som for at fremme koordinerede tiltag til at bekæmpe skattely; opfordrer til vedtagelse af et direktiv om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag, der etablerer en minimumssats og fastsætter fælles mål for gradvis konvergens; anser det for nødvendigt at gå i gang med en gennemgående revision af den eksisterende momslovgivning, der bl.a. adresserer indførelsen af oprindelseslandsprincippet;

En mere demokratisk institutionel struktur for ØMU'en

78. minder om behovet for behørig demokratisk legitimitet og ansvarlighed, som skal sikres på beslutningstagningsniveau, hvor de nationale parlamenter kontrollerer de nationale regeringer, og med en øget kontrolfunktion for Europa-Parlamentet på EU-plan, herunder en central funktion sammen med Rådet i vedtagelsen af konvergenskodeksen efter den almindelige lovgivningsprocedure;

79. slår til lyd for en generel anvendelse af »passerellebestemmelsen«, som er fastsat i artikel 48, stk. 7 i TEU; minder om, at Kommissionen i sin plan for en udbygget og egentlig ØMU⁽¹⁾, foreslog indførelse af et instrument for konvergens og konkurrenceevne baseret på artikel 136 i TEUF eller på artikel 352 i TEUF, om nødvendigt gennem forstærket samarbejde; påpeger, at anvendelsen af artikel 333, stk. 2 i TEUF, der foreskriver anvendelse af den almindelige lovgivningsprocedure, i tilfælde af et forstærket samarbejde ville styrke den demokratiske legitimitet og effektiviteten af EU's styring og Parlamentets rolle heri;

⁽¹⁾ COM(2012)0777 af 28. november 2012.

Torsdag den 16. februar 2017

80. gentager, at interparlamentarisk samarbejde ikke bør føre til oprettelse af et nyt parlamentarisk organ eller en ny institution, fordi euroen er EU's valuta, og Europa-Parlamentet er EU's parlament; minder om, at ØMU'en er oprettet af Unionen, hvis borgere er direkte repræsenteret på unionsplan af Parlamentet, som skal finde og kunne iværksætte måder, hvorpå den parlamentariske og demokratiske ansvarlighed af euroområdet garanteres;

81. insisterer på, at Kommissionen udstyres med beføjelser til at gennemføre og håndhæve kommende og eksisterende instrumenter, som vedtages i ØMU-området;

82. mener, at det er nødvendigt at afhjælpe svaghederne i ØMU'ens nuværende institutionelle struktur, navnlig dens demokratiske underskud, idet der også tages hensyn til, at visse dele af traktaten kan overvåges af Domstolen, mens andre er undtaget fra en sådan kontrol; mener, at det er nødvendigt at styrke den parlamentariske kontrol i den nærmere gennemførelse af artikel 121, stk. 3 og 4, i TEUF, for så vidt angår en forstærket samordning af de økonomiske politikker;

83. mener, at differentieret integration bør forblive åben for alle medlemsstater;

84. minder om, at der bør gives prioritet til den almindelige lovgivningsprocedure og budgetproceduren på EU-plan, ved at der om nødvendigt gøres brug af undtagelsesbestemmelser og ved oprettelse af øremærkede budgetposter; minder om, at andre bestemmelser såsom bestemmelser om euroområdet eller om forstærket samarbejde kun bør anvendes, når de fornævnte procedurer ikke er juridisk eller politisk mulige;

Fuldendelse af det indre marked som den første vækstgenerator

85. er overbevist om, at uddybningen af ØMU'en bør gå hånd i hånd med fuldendelsen af det indre marked ved at fjerne alle resterende interne barrierer, især for så vidt angår energiunionen, det digitale indre marked og markedet for tjenesteydelser;

86. opfordrer til, at den eksisterende lovgivning om det indre energimarked håndhæves fuldt ud i overensstemmelse med artikel 194 i TEUF med henblik på at få oprettet en energiunion;

87. støtter en styrkelse af Det Europæiske Agentur for Samarbejde mellem Energimyndigheders (ACER) opgaver og beføjelser med henblik på i sidste ende at oprette et europæisk energiagentur i henhold til artikel 54 i Euratomtraktaten såvel som integration af energimarkederne, oprettelse af en europæisk strategisk reserve baseret på kombination af nationale reserver og et fælles forhandlingscentrum med leverandørerne med henblik på at fuldende energiunionens institutionelle struktur;

88. opfordrer til anvendelse af »projektopblikninger«, i tæt samarbejde med EIB, til finansieringen af infrastruktur- og energiprojekter;

89. opfordrer Kommissionen til at benytte artikel 116 i TEUF, som giver det nødvendige retsgrundlag for, at Parlamentet og Rådet kan handle i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure med henblik på at fjerne praksisser, der resulterer i en konkurrenceforvrængning i det indre marked gennem skadelige skattepolitikker;

Den sociale dimension

90. understreger, at arbejdstagernes rettigheder, bl.a. når de udøver deres ret til mobilitet, bør garanteres i lighed med deres sociale rettigheder, idet der gøres fuld brug af de relevante retlige instrumenter, der er fastsat i tredje del, afsnit IV, IX og X i TEUF, og i henhold til EU's charter om grundlæggende rettigheder, for at sikre et stabilt socialt grundlag for Unionen; peger i den forbindelse navnlig på de rettigheder, der udspringer af direktiv 2004/38/EF om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område og forordning (EU) nr. 492/2011 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Unionen;

91. minder om betydningen af at udvikle et socialt Europa, således at det europæiske integrationsprojekt forsat kan regne med arbejdstagernes støtte;

Torsdag den 16. februar 2017

92. påpeger betydningen af at fremme idéen om en mindsteløn fastsat af den enkelte medlemsstat, bemærker, at en undersøgelse af mulighederne for en ordning om minimumsydelser ved arbejdsløshed forudsætter, at der findes fælles regler og betingelser for et EU-arbejdsmarked, og foreslår, at der i henhold til nuværende traktatbestemmelser kunne vedtages et lovgivningsforslag for at mindske de stadig eksisterende barrierer for arbejdstagere;

93. påpeger de faciliteterne stillet til rådighed af Unionen og nødvendigheden af aktivt at inddrage unge arbejdstagere på arbejdsmarkedet og yderligere tilskynde til udveksling af unge arbejdstagere i overensstemmelse med artikel 47 i TEUF;

94. opfordrer Kommissionen til at inkludere beskæftigelseskriterier i evalueringen af medlemsstaternes makroøkonomiske resultater og at anbefale og støtte strukturreformer, også for at sikre bedre anvendelse af regionale og sociale fonde;

95. opfordrer Kommissionen til at vurdere behovet for EU-foranstaltninger og de potentielle økonomiske, sociale og miljømæssige virkninger af alternative politikmuligheder ordentligt, før den foreslår et nyt initiativ (f.eks. lovgivningsforslag, ikkelovgivningsmæssige initiativer, gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter), i overensstemmelse med den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning;

96. opfordrer til en ny socialpakt (som kunne tage form af en social protokol), der har til formål at fremme Europas sociale markedsøkonomi og reducere uligheder og sikrer, at alle borgeres grundlæggende rettigheder respekteres, herunder bl.a. retten til kollektive forhandlinger og fri bevægelighed; påpeger, at en sådan pakt kunne styrke koordineringen af medlemsstaternes socialpolitik;

97. opfordrer Kommissionen til at puste nyt liv i den sociale dialog i EU gennem bindende aftaler mellem arbejdsmarkedets parter i overensstemmelse med artikel 151-161 i TEUF;

Optræden udadtil

Forøgelse af effektiviteten, sammenhængen og ansvarligheden i den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP)

98. mener, at EU's samlede tilgang til eksterne konflikter og kriser bør styrkes, ved at de forskellige aktører og instrumenter bringes tættere sammen i alle faser af konfliktyklusen;

99. insisterer på at anvende bestemmelserne i artikel 22 i TEU til at opstille en overordnet strategisk ramme for, og til at træffe afgørelser om, strategiske interesser og mål fastsat i artikel 21 i TEU, der kan række ud over FUSP til andre områder af Unionens optræden udadtil, og som kræver sammenhæng med andre politikker, såsom handel, landbrug og udviklingsbistand; minder om, at afgørelser truffet på grundlag af en sådan strategi kan gennemføres med kvalificeret flertal; påpeger, at den demokratiske legitimitet af sådanne afgørelser kunne øges, hvis Rådet og Parlamentet vedtog fælles strategiske dokumenter på grundlag af forslag fra NF/HR;

100. opfordrer til en styrkelse af den parlamentariske kontrol med EU's optræden udadtil, herunder gennem en videreførelse af de regelmæssige høringer af næstformanden/den højtstående repræsentant (NF/HR), Tjenesten for EU's optræden udadtil (EU-Udenrigstjenesten) og Kommissionen, og til at forhandlingerne om erstatningen for IIA'en fra 2002 vedrørende adgang til følsomme oplysninger i Rådet på FUSP-området afsluttes;

101. mener, at det er nødvendigt, at EU's særlige repræsentanter integreres i EU-Udenrigstjenesten, herunder ved at deres budget overføres fra FUSP-budgetposterne til EU-Udenrigstjenestens budgetposter, da dette ville øge sammenhængen i EU's indsats;

102. opfordrer til anvendelse af artikel 31, stk. 2, i TEU, som giver Rådet mulighed for at træffe visse afgørelser om FUSP-spørgsmål ved afstemning med kvalificeret flertal, og »passerellebestemmelsen« i artikel 31, stk. 3, i TEU for gradvist at skifte til afstemning med kvalificeret flertal om afgørelser på FUSP-området, som ikke har militære eller forsvarsmæssige konsekvenser; minder om, at artikel 20, stk. 2, i TEU, som fastlægger bestemmelserne om forstærket samarbejde, giver medlemsstaterne yderligere muligheder for at gå videre med FUSP og derfor bør anvendes;

Torsdag den 16. februar 2017

103. mener, at der er behov for at øge fleksibiliteten i de finansielle bestemmelser om optræden udadtil for at undgå forsinkelser i den operationelle udbetaling af EU-midler, hvorved EU's mulighed for hurtigt og effektivt at kunne reagere på kriser øges; mener, at det er nødvendigt i denne forbindelse at fastlægge en hasteprocedure for humanitær bistand med henblik på at sikre, at bistanden udbetales på den mest effektive måde;

104. opfordrer indtrængende Rådet, EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at vedstå deres respektive forpligtelser til straks at underrette Parlamentet fuldt ud i alle faser af forhandlings- og indgåelsesprocesserne i internationale aftaler som fastsat i artikel 218, stk. 10, i TEUF og som anført i interinstitutionelle aftaler med Kommissionen og Rådet;

105. påpeger, at Den Europæiske Unions Domstol har bekræftet, at Parlamentet i henhold til artikel 218, stk. 10, i TEUF har ret til at blive underrettet fuldt ud i alle faser af proceduren for forhandling og indgåelse af internationale aftaler — også når det drejer sig om FUSP — så det kan udøve sine beføjelser med fuldt kendskab til EU's optræden som helhed; forventer derfor, at de interinstitutionelle forhandlinger, der skal finde sted om forbedrede praktiske samarbejds- og informationsdelingsordninger i forbindelse med forhandlinger om og indgåelse af internationale aftaler, vil tage behørigt hensyn til Domstolens praksis;

Frem mod en fælles forsvarspolitik

106. opfordrer til, at der tages gradvise skridt mod en fælles forsvarspolitik (artikel 42, stk. 2, i TEU) og i sidste ende et fælles forsvar, som kan etableres ved en enstemmig afgørelse i Det Europæiske Råd, idet man samtidig styrker civile og civilsamfundet på grundlag af tilgange til konfliktforebyggelse og -løsning baseret på ikkevold, navnlig i form af en forøgelse af de finansielle, administrative og menneskelige ressourcer til mægling, dialog, forsoning og civilsamfundsorganisationsbaseret øjeblikkelig krisereaktion;

107. foreslår som et første skridt i denne retning, at bestemmelserne i artikel 46 i TEU om etablering af et permanent struktureret samarbejde gennem en afstemning med kvalificeret flertal i Rådet gennemføres, da dette instrument ville gøre det muligt for mere ambitiøse medlemsstater at samarbejde tættere på en koordineret måde på forsvarsområdet under EU-paraplyen og sætte dem i stand til at gøre brug af EU's institutioner, instrumenter og budget;

108. anbefaler, at der nedsættes et permanent forsvarsministerråd med NF/HR som formand med henblik på at koordinere medlemsstaternes forsvarspolitik, særligt hvad angår cybersikkerhed og kampen mod terrorisme, og på i fællesskab at udvikle EU's forsvarsstrategi og -prioriteter;

109. insisterer på, at der etableres en EU-hvidbog om sikkerhed og forsvar på grundlag af EU's globale strategi for udenrigs- og sikkerhedspolitikken præsenteret af NF/HR samt Bratislava-dagsordenen, da et sådan dokument ville definere EU's strategiske mål inden for sikkerhed og forsvar yderligere og klarlægge de eksisterende og påkrævede kapaciteter; opfordrer Kommissionen til at basere dens igangværende, forberedende arbejde på en europæisk forsvarshandlingsplan på indholdet af den fremtidige EU-hvidbog om sikkerhed og forsvar, der også bør behandle spørgsmålet om, hvordan og under hvilke omstændigheder militær magtanvendelse er passende og legitim;

110. understreger behovet for at fastlægge en fælles europæisk kapacitets- og forsvarsmaterielpolitik (artikel 42, stk. 3, i TEU), som kunne omfatte fælles planlægning, udvikling og indkøb af militære kapaciteter, og som også bør indeholde forslag til at reagere på cybertrusler og hybride og asymmetriske trusler; opfordrer Kommissionen til at arbejde på en ambitiøs europæisk forsvarshandlingsplan som bekendtgjort i arbejdsprogrammet for 2016;

111. understreger det store potentiale, som Det Europæiske Forsvarsagentur (EDA) har i forbindelse med udviklingen af et indre marked for forsvarsmateriel, der er konkurrencebaseret, effektivt, understøttet af intensiv forskning, udvikling og innovation og fokuseret på skabelse af specialiserede arbejdspladser, og anbefaler med henblik herpå at udforske mulighederne for offentlig-private partnerskaber; gentager, at der er et presserende behov for at styrke EDA ved at udstyre det med de nødvendige ressourcer og politisk opbakning og derved give det mulighed for at spille en ledende og koordinerende rolle i kapacitetsudvikling, forskning og indkøb; gentager sit synspunkt om, at dette bedst kan ske ved finansiering af agenturets personale- og driftsomkostninger over EU-budgettet;

Torsdag den 16. februar 2017

112. minder om eksistensen af artikel 44 i TEU, som fastsætter yderligere fleksibilitetsbestemmelser og indfører muligheden for at overlade gennemførelsen af krisestyringsopgaver til en gruppe af medlemsstater, der ville udføre sådanne opgaver i EU's navn og under politisk kontrol samt strategisk vejledning fra Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC) og EU-Udenrigstjenesten;

113. foreslår, at artikel 41, stk. 3, i TEU bruges til at oprette en opstartsfond bestående af medlemsstaternes bidrag til at finansiere forberedende aktiviteter vedrørende de aktiviteter inden for den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP), som ikke afholdes over Unionens budget;

114. understreger betydningen af at udvide den fælles finansiering inden for den militære del af FSFP, herunder gennem Athena-mekanismen, da dette ville mindske de økonomiske incitamenter for medlemsstaterne til at undlade at bidrage til militære FSFP-missioner og -operationer og derved forbedre EU's evne til at reagere på kriser;

115. opfordrer til oprettelse af et permanent civil-militært hovedkvarter med en militær planlægnings- og gennemførelseskapacitet (MPCC) og Den Civile Planlægnings- og Gennemførelseskapacitet (CPCC); opfordrer til institutionalisering af de forskellige militære EU-strukturer (bl.a. de forskellige kampgrupper, Eurostyrkerne, forsvarssamarbejdet mellem Frankrig og Det Forenede Kongerige samt luftforsvarssamarbejdet mellem Benelux-landene) i EU's rammer og en forøgelse af anvendeligheden af EU's kampgrupper bl.a. ved at udvide den fælles finansiering og ved pr. automatik at overveje at udsende dem som en første indsatsstyrke i fremtidige krisestyringsscenarier;

116. bemærker, at dette permanente hovedkvarter kunne deltage i permanent beredskabsplanlægning og spille en central koordinerende rolle i fremtidige anvendelser af artikel 42, stk. 7, i TEU; mener, at bestemmelsen om gensidigt forsvar, som er fastsat i den pågældende artikel, og som Frankrig påberåbte sig i forbindelse med mødet i Udenrigsrådet den 17. november 2015, kan udgøre en katalysator for videreudvikling af EU's sikkerheds- og forsvarspolitik og føre til et stærkere engagement fra alle medlemsstaters side;

117. mener, at der er behov for at styrke samarbejdet mellem EU og NATO på alle niveauer på områder, som f.eks. kapacitetsudviklingen og beredskabsplanlægningen i forbindelse med hybride trusler, og for at optrappe bestræbelserne på at fjerne de resterende politiske hindringer; opfordrer indtrængende til et omfattende politisk og militært partnerskab mellem EU og NATO;

118. opfordrer til konkret handling for at sikre udviklingsvenlig politikkoherens (artikel 208 i TEUF) og insisterer på, at ordningen til evaluering af den betydning, som udviklingsvenlig politikkoherens har, forbedres, og at der udvikles en mæglingsmekanisme til at afbøde uoverensstemmelser mellem Unionens forskellige politikker, hvor formanden for Kommissionen tillægges det politiske ansvar for de overordnede retningslinjer og for at søge løsninger i overensstemmelse med Unionens forpligtelser angående udviklingsvenlig politikkoherens;

Retlige og indre anliggender (RIA)

119. understreger, at en systematisk, obligatorisk og struktureret udveksling af oplysninger og data mellem nationale sikkerhedsagenturer og retshåndhævende myndigheder samt med Europol, Frontex og Eurojust er absolut afgørende på baggrund af de seneste angreb og den forhøjede terrortrussel og bør gennemføres så hurtigt som muligt, samtidig med at der værnes om de grundlæggende rettigheder og frihedsrettighederne og insisteres på behovet for demokratisk og retslig kontrol over antiterrorismepolitikkerne;

120. påpeger, at gerningsmændene til angrebene i Paris ligesom ved tidligere angreb allerede var kendt af sikkerhedsmyndighederne og var omfattet af efterforsknings- og overvågningsforanstaltninger; udtrykker bekymring over, at der ikke blev udvekslet eksisterende data mellem medlemsstaterne om de pågældende personer på trods af kravene i artikel 88 i TEUF; opfordrer Rådet til på grundlag af artikel 352 i TEUF at vedtage en obligatorisk udveksling af data mellem medlemsstaterne; er af den opfattelse, at potentialet i det forstærkede samarbejde bør udnyttes, hvis der ikke kan opnås enstemmighed;

121. opfordrer Kommissionen og Rådet til at foretage en omfattende evaluering af EU's foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme og relaterede foranstaltninger, især hvad angår gennemførelsen heraf i medlemsstaternes lovgivning og praksis, og i hvilken grad der samarbejdes med EU-agenturerne på dette område, navnlig Europol og Eurojust, og en tilsvarende evaluering hvad angår de tilbageværende huller, samt opfyldelsen af EU's forpligtelser i relation til de grundlæggende rettigheder, ved anvendelse af proceduren i artikel 70 i TEUF;

Torsdag den 16. februar 2017

122. minder i denne forbindelse om, at artikel 222 i TEUF fastsætter en solidaritetsbestemmelse, som kan og bør aktiveres, når en medlemsstat udsættes for et terrorangreb eller er offer for en naturkatastrofe eller en menneskeskabt katastrofe;

123. beklager, at direktivet om midlertidig beskyttelse ikke er aktiveret i lyset af flygtningekrisen på trods af, at det blev udarbejdet med henblik på at håndtere massestrømning af tredjelandstatsborgere;

124. fremhæver behovet for at etablere en retfærdig og effektiv fælles EU-asyl- og indvandringspolitik baseret på principperne om solidaritet, ikke-diskrimination, non-refoulement og loyalt samarbejde mellem alle medlemsstaterne, som bør fastsætte bestemmelser om en retfærdig omfordeling af asylansøgere i EU; mener, at en sådan politik bør omfatte alle medlemsstater; minder medlemsstaterne om deres eksisterende forpligtelser i den henseende og understreger, at rammerne for en ny asyl- og indvandringspolitik bør baseres på migranternes grundlæggende rettigheder;

125. påpeger, at yderligere skridt er nødvendige for at sikre, at det fælles europæiske asylsystem bliver et reelt ensartet system; opfordrer medlemsstaterne til at harmonisere deres lovgivning og praksis med hensyn til kriterierne for, hvem der anerkendes retten til international beskyttelse, og med hensyn til garantier vedrørende internationale beskyttelsesprocedurer og modtagelsesforholdene i overensstemmelse med retspraksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og Domstolen og etableret bedste praksis i andre medlemsstater;

126. glæder sig over vedtagelsen af forordning (EU) 2016/1624, der udvider Frontex' opgaver og beføjelser og omdøber det til Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning; mener, at agenturet om nødvendigt kan støttes med militære instrumenter som f.eks. den europæiske maritime styrke (Euromarfor) og et opgraderet europæisk korps (Eurocorps) samt de ressourcer, der er sammenlagt gennem permanent struktureret samarbejde; understreger, at der i forordningen insisteres på, at medlemsstaterne i egen og de øvrige medlemsstaters interesse bør indlæse deres data i EU-databaserne; foreslår, at der også tilstræbes interoperabilitet mellem databaserne i grænsemyndigheder som Eurodac og interoperabilitet med Europols databaser;

127. opfordrer til en hurtig revision af Dublinforordningen med henblik på at indføre en permanent, EU-dækkende og retligt bindende ordning for fordeling af asylsøgere mellem medlemsstaterne efter en retfærdig og obligatorisk nøgle;

128. påpeger, at EU i betragtning af det hidtil usete antal migranter, der er kommet og fortsat kommer til EU's ydre grænser, og den stadige stigning i antallet af personer, der anmoder om international beskyttelse, har brug for en bindende lovgivningsmæssig tilgang til genbosættelse som beskrevet i Kommissionens dagsorden for migration;

129. opfordrer til undertegnelse af aftaler med sikre tredjelande for at kontrollere og mindske migrationsstrømmene, inden migranter når frem til EU's grænse; insisterer samtidig på strenge procedurer for at tilbagesende ansøgere uden berettigede krav;

130. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge udgifterne til uddannelse af asylspecialister og effektivisering af procedurerne for asylansøgning;

131. er af den opfattelse, at den eksterne dimension bør fokusere på samarbejde med tredjelande om at tackle de grundlæggende årsager til og håndtere de irregulære migrationsstrømme til Europa; mener, at partnerskaber og samarbejde med de vigtigste oprindelses-, transit- og destinationslande fortsat bør være centrale i indsatsen; henstiller, at der ved samarbejde med tredjelande bl.a. tages stilling til de pågældende landes asylsystemer, deres støtte til flygtninge og deres evne og vilje til at bekæmpe menneskehandel og kriminell smugling ind i og gennem disse lande; erkender, at effektiviteten af EU's tilbagesendelsesordning skal forbedres, men mener, at tilbagesendelse af migranter kun bør kunne komme på tale, hvis det kan finde sted under sikre forhold og under fuld overholdelse af deres grundlæggende og proceduremæssige rettigheder;

132. glæder sig over, at det i den nye forordning (EU) 2016/1624 om Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning bestemmes, at hvis kontrollen ved de ydre grænser bliver så ineffektiv, at det vil kunne bringe Schengenområdet i fare, enten fordi en medlemsstat ikke træffer de nødvendige foranstaltninger, eller fordi den ikke har anmodet om tilstrækkelig bistand fra Frontex eller ikke gennemfører denne bistand, kan Kommissionen forelægge Rådet et forslag til en afgørelse, hvori de foranstaltninger, som agenturet skal gennemføre, fastsættes, og hvori det kræves, at den berørte medlemsstat samarbejder med agenturet om gennemførelsen af disse foranstaltninger; påpeger

Torsdag den 16. februar 2017

endvidere, at forordningen også indeholder bestemmelser angående civil- og strafferetligt ansvar for holdmedlemmerne og en klagemekanisme med henblik på at overvåge og sikre overholdelsen af de grundlæggende rettigheder i forbindelse med alle agenturets aktiviteter;

133. mener, at der bliver behov for en opgradering af de menneskelige og finansielle kapaciteter i Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO), hvis det skal koordinere alle asylansøgninger i EU samt udsendes med henblik på at bistå medlemsstater, der er udsat for særligt migrationspres, med behandlingen af asylansøgninger, således at kontorets mandat kommer til at omfatte udsendelse af fælles operationer, pilotprojekter og hurtige indsatser svarende til dem, der ved forordning (EU) nr. 1168/2011, blev føjet til Frontex' mandat;

134. understreger betydningen af forbedret koordinering mellem EASO, Frontex og Den Europæiske Ombudsmand med henblik på at give mulighed for en mere gnidningsløs vedtagelse af rapporter om tidlig varsling i tilfælde af et særligt migrationspres, der forventes at ville bringe respekten for asylsøgenes grundlæggende rettigheder i fare; mener, at det er muligt for Kommissionen at anvende rapporter om tidlig varsling som grundlag for at udløse de beredskabsforanstaltninger, der er fastsat i artikel 78, stk. 3, i TEUF;

135. finder det absolut nødvendigt at styrke Parlamentets rolle som lovgiver på lige fod med Rådet gennem anvendelse af artikel 81, stk. 3, i TEUF, som gør det muligt at flytte beslutningstagningen om familieret med grænseoverskridende konsekvenser til den almindelige lovgivningsprocedure, hvis Rådet beslutter dette enstemmigt efter at have hørt Parlamentet; opfordrer til en flytning af beslutningstagningen om alle andre politikker inden for RIA til den almindelige lovgivningsprocedure ved brug af »passerellebestemmelsen« i artikel 48, stk. 7, i TEU;

136. opfordrer Kommissionen til på grundlag af artikel 83 i TEUF at foreslå minimumsregler for definitioner og sanktioner i forbindelse med kampen mod terrorisme, menneskehandel og seksuel udnyttelse af kvinder og børn, ulovlig narkotikahandel, ulovlig våbenhandel, hvidvaskning af penge, korruption, forfalskning af betalingsmidler, computerkriminalitet og organiseret kriminalitet;

137. insisterer på at omsætte principperne i Lissabontraktaten i praksis, det vil sige solidaritet og ansvarsdeling mellem medlemsstaterne, princippet om gensidig anerkendelse i forbindelse med gennemførelsen af politikkerne om RIA (artikel 70 i TEUF) og bestemmelserne i EU's charter om grundlæggende rettigheder;

138. mener, at EU skal garantere beskyttelsen af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og den fortsatte efterlevelse af Københavnskriterierne og sikre, at alle medlemsstater respekterer de fælles værdier i artikel 2 i TEU;

139. insisterer på vigtigheden af at gennemføre den såkaldte »pakke af proceduremæssige garantier«, navnlig ved at udarbejde lovgivning om administrativ frihedsberøvelse og frihedsberøvelse for mindreårige, som er områder, hvor mange medlemsstaters bestemmelser ikke fuldt ud respekterer menneskerettighederne og andre internationale standarder;

140. understreger betydningen af at fortsætte udviklingen af europæisk strafferet, særligt hvad angår gensidig anerkendelse og fuldbyrdelse af straffedomme;

141. understreger, at udviklingen af en europæisk retskultur er en vigtig forudsætning for at gøre området med frihed, sikkerhed og retfærdighed til en realitet for borgerne og sikre en bedre gennemførelse af EU-retten;

142. bemærker, at det er nødvendigt at oprette en europæisk anklagemyndighed med det formål at bekæmpe organiseret kriminalitet, svindel og korruption såvel som at beskytte Unionens finansielle interesser og at afhjælpe den opdeling, der ses på det europæiske strafferetlige område;

Torsdag den 16. februar 2017

143. understreger, at en europæisk anklagemyndighed til bekæmpelse af lovovertrædelser, der skader EU's finansielle interesser, i henhold til artikel 86 i TEUF kun kan oprettes med godkendelse fra Parlamentet; gentager derfor anbefalingerne i sine beslutninger af 12. marts 2014 ⁽¹⁾ og 29. april 2015 ⁽²⁾ til den præcise udformning og fremhæver, at forordningen om en europæisk anklagemyndighed bør vedtages hurtigst muligt, således at den europæiske anklagemyndighed får beføjelse til at efterforske alle lovovertrædelser, der skader EU's finansielle interesser, herunder momssvig, og retsforfølge mistænkte lovovertrædere;

144. minder om Unionens forpligtelse til at tiltræde konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK) i overensstemmelse med artikel 6, stk. 2, i TEU, og opfordrer til straks at genoptage forhandlingerne med Europarådet med dette for øje under hensyntagen til Domstolens udtalelse af 18. december 2014; minder Kommissionen, i dens rolle som chefforhandler, om, at en sådan tiltrædelse vil styrke beskyttelsen af alle europæiske borgeres menneskerettigheder;

145. gentager, at denne beslutning kun har til formål at give en vurdering af de juridiske muligheder i traktaterne og bør være grundlaget for bestræbelser på at få EU til at fungere bedre på kort sigt; minder om, at yderligere grundlæggende reformer i fremtiden vil kræve en revision af traktaterne;

o

o o

146. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Det Europæiske Råd, Rådet, Kommissionen, Revisionsretten, ECB, Regionsudvalget, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og medlemsstaternes parlamenter og regeringer.

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0234.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2015)0173.